Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 26. júla 2017*

„Odvolanie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Boj proti terorizmu – Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom – Zmrazenie finančných prostriedkov – Spoločná pozícia 2001/931/SZBP – Článok 1 ods. 4 a 6 – Nariadenie (ES) č. 2580/2001 – Článok 2 ods. 3 – Ponechanie organizácie na zozname osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov – Podmienky – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov – Rozhodnutie prijaté príslušným orgánom – Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci C-599/14 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie podané 19. decembra 2014,

Rada Európskej únie, v zastúpení: E. Finnegan, G. Étienne a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ktorú v konaní podporuje:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas a B. Fodda, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní,

ďalší účastníci konania:

Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), so sídlom v Herningu (Dánsko), v zastúpení: T. Buruma a A. M. van Eik, advocaten,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: M. K. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling a V. Kaye, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Gray, barrister,

Európska komisia, v zastúpení: D. Gauci a F. Castillo de la Torre, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda A. Tizzano, predsedovia komôr L. Bay Larsen, T. von Danwitz (spravodajca), J. L. da Cruz Vilaça a M. Vilaras, sudcovia J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe a C. Lycourgos,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. mája 2016,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 22. septembra 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním Rada Európskej únie žiada zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada (T-208/11 a T-508/11, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2014:885), ktorým Všeobecný súd zrušil:

– vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 83/2011 z 31. januára 2011, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 610/2010 (Ú. v. EÚ L 28, 2011, s. 14),

– vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 687/2011 z 18. júla 2011, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušujú vykonávacie nariadenia (EÚ) č. 610/2010 a (EÚ) č. 83/2011 (Ú. v. EÚ L 188, 2011, s. 2),

– vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1375/2011 z 22. decembra 2011, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 687/2011 (Ú. v. EÚ L 343, 2011, s. 10),

– vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 542/2012 z 25. júna 2012, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1375/2011 (Ú. v. EÚ L 165, 2012, s. 12),

– vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1169/2012 z 10. decembra 2012, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 542/2012 (Ú. v. EÚ L 337, 2012, s. 2),

– vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 714/2013 z 25. júla 2013, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1169/2012 (Ú. v. EÚ L 201, 2013, s. 10),

– vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 125/2014 z 10. februára 2014, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 714/2013 (Ú. v. EÚ L 40, 2014, s. 9),

– vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 790/2014 z 22. júla 2014, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 125/2014 (Ú. v. EÚ L 217, 2014, s. 1),

(ďalej spoločne len „sporné akty“) v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú organizácie Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Tigre oslobodenia tamilského Ílamu).

Právny rámec

Rezolúcia Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1373 (2001)

2 Dňa 28. septembra 2001 prijala Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov rezolúciu 1373 (2001) navrhujúcu stratégie na boj proti terorizmu všetkými prostriedkami, najmä na boj proti jeho financovaniu. Článok 1 písm. c) tejto rezolúcie najmä stanovuje, že všetky štáty majú bezodkladne vykonať zmrazenie finančných prostriedkov a iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov osôb, ktoré páchajú alebo sa pokúšajú o spáchanie teroristických činov alebo ktoré sa zúčastňujú na takýchto činoch či napomáhajú ich páchaniu, subjektov patriacich týmto osobám alebo nimi kontrolovaných a osôb a subjektov konajúcich v mene alebo na pokyn týchto osôb a subjektov.

3 V uvedenej rezolúcii sa neuvádza zoznam osôb, na ktoré sa tieto obmedzujúce opatrenia musia uplatňovať.

Právo Únie

Spoločná pozícia Rady 2001/931/SZBP

4 Na vykonanie uvedenej rezolúcie 1373 (2001) prijala Rada 27. decembra 2001 spoločnú pozíciu 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217).

5 Článok 1 tejto spoločnej pozície stanovuje:

„1. Táto spoločná pozícia sa v súlade s ustanoveniami nasledujúcich článkov uplatní na osoby, skupiny a subjekty zapojené do teroristických činov, ktoré sú uvedené na zozname v prílohe.

…

4. Zoznam v prílohe sa vypracuje na základe presných informácií alebo materiálu [skutočností – *neoficiálny preklad*] v príslušnom spise, ktoré uvádzajú, že príslušný orgán prijal rozhodnutie vo vzťahu k dotknutým osobám, skupinám a subjektom bez ohľadu na to, či sa týka podnetu na vyšetrovanie alebo trestné stíhanie [začatia vyšetrovania alebo trestného stíhania – *neoficiálny preklad*] za teroristický čin alebo pokus o spáchanie, účasť alebo napomáhanie takéhoto činu, ktoré je založené na závažných dôkazoch alebo záchytných bodoch [závažných

a vierohodných dôkazoch a indíciách – *neoficiálny preklad*] alebo odsúdení za takéto skutky. Do tohto zoznamu sa môžu zaradiť osoby, skupiny a subjekty, ktoré Bezpečnostná rada OSN identifikovala ako prepojené s terorizmom, a proti ktorým nariadila sankcie.

Na účely tohto odseku ‚príslušný orgán' znamená súdny orgán, alebo tam, kde súdne orgány nemajú právomoc v oblasti, na ktorú sa vzťahuje tento odsek, ekvivalentný orgán príslušný pre túto oblasť.

…

6. Mená osôb a subjektov na zozname v prílohe sa budú v pravidelných intervaloch a najmenej raz za šesť mesiacov revidovať, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre ich zachovanie na tomto zozname."

Nariadenie (ES) č. 2580/2001

6 Vzhľadom na nevyhnutnosť vydať nariadenie na vykonanie opatrení opísaných v spoločnej pozícii Rady 2001/931 na úrovni Spoločenstva prijala Rada nariadenie (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207).

7 Článok 2 tohto nariadenia stanovuje:

„1. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6:

a) všetky fondy, iné finančné aktíva a ekonomické zdroje, ktoré vlastní alebo má v držbe právnická osoba, skupina alebo subjekt zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3 sa zmrazia;

b) žiadne fondy, finančné aktíva alebo ekonomické zdroje nebudú priamo alebo nepriamo sprístupnené fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, ktoré sú zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3.

2. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6, je zakázané poskytnúť finančné služby fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, zaradeným do zoznamu uvedeného v odseku 3.

3. Rada konajúc jednomyseľne ustanoví, preskúma a zmení a doplní zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa podľa ustanovení stanovených v článku 1 ods. 4, 5 a 6 spoločnej pozície 2001/931/SZBP vzťahuje toto nariadenie. Takýto zoznam bude pozostávať z:

i) fyzických osôb, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;

ii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;

iii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré vlastní alebo riadi jedna alebo niekoľko fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii) alebo

iv) fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré konajú v mene alebo riadia jednu alebo niekoľko fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii)."

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné akty

8 Dňa 29. mája 2006 Rada prijala rozhodnutie 2006/379/ES, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia 2580/2001 a zrušuje rozhodnutie 2005/930/ES (Ú. v. EÚ L 144, 2006, s. 21). Týmto rozhodnutím Rada zapísala LTTE do zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 (ďalej len „sporný zoznam“).

9 Zápis LTTE na tomto zozname bol zachovaný neskoršími aktmi Rady, najmä spornými aktmi.

10 V odôvodneniach týchto aktov Rada opisovala LTTE ako teroristickú skupinu a uvádzala sériu teroristických činov, ktoré LTTE spáchala od roku 2005. Konštatovala, že „hoci nedávna vojenská porážka LTTE výrazne oslabila ich štruktúru, pravdepodobným zámerom tejto organizácie je pokračovať v teroristických útokoch na Srí Lanke“. Okrem iného Rada uviedla najmä dve rozhodnutia Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z roku 2001, týkajúce sa zákazu a zmrazenia finančných prostriedkov LTTE (ďalej spoločne len „rozhodnutia Spojeného kráľovstva“), ako aj jedno rozhodnutie prijaté v priebehu roku 1992 indickými orgánmi, týkajúce sa zákazu LTTE, ktoré bolo potvrdené počas roka 2004 (ďalej len „rozhodnutie indických orgánov“). Po tom, čo konštatovala, že pokiaľ ide o rozhodnutia Spojeného kráľovstva, a len v odôvodnení vykonávacieho nariadenia č. 790/2014 rozhodnutie indických orgánov, že tieto sa pravidelne preskúmavajú alebo môžu byť predmetom preskúmania alebo odvolania, Rada zastávala názor, že tieto rozhodnutia boli prijaté príslušnými orgánmi v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Nakoniec Rada konštatovala, že uvedené rozhodnutia boli naďalej platné, a domnievala sa, že dôvody, ktoré odôvodnili zaradenie skupiny LTTE do sporného zoznamu, naďalej platia.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

11 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 11. apríla 2011 žalobkyňa podala žalobu zapísanú pod číslom T-208/11, smerujúcu k zrušeniu vykonávacieho nariadenia č. 83/2011 v rozsahu, v akom sa jej tento akt týkal.

12 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 28. septembra 2011 a opraveným 19. októbra 2011 LTTE podala žalobu zapísanú pod číslom T-508/11, ktorá smerovala k zrušeniu vykonávacieho nariadenia č. 687/2011 v rozsahu, v akom sa jej tento akt týkal.

13 Keďže Rada v priebehu konania prijala nariadenia č. 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013, 125/2014 a 790/2014, ktoré v uvedenom poradí zrušovali a nahrádzali skoršie vykonávacie nariadenia, LTTE postupne upravila svoje pôvodné žalobné návrhy, tak aby sa jej žaloba týkala tiež zrušenia týchto posledných uvedených aktov v rozsahu, v akom sa jej týkajú.

14 Na podporu svojich návrhov LTTE v podstate uvádzala sedem žalobných dôvodov, a to šesť dôvodov spoločných vo veciach T-208/11 a T-508/11 a siedmy vo veci T-508/11. Prvý zo šiestich žalobných dôvodov, ktoré sú pre tieto dve veci spoločné, je založený na neuplatniteľnosti nariadenia č. 2580/2001 na konflikt medzi LTTE a srílanskou vládou, druhý na chybnom označení LTTE ako teroristickej organizácie v zmysle článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931, tretí na neexistencii rozhodnutia, ktoré by prijal príslušný orgán, štvrtý na neexistencii opätovného preskúmania, ktoré vyžaduje článok 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, piaty na porušení povinnosti odôvodnenia a šiesty na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu žalobkyne. Siedmy žalobný dôvod, uvedený len vo veci T-508/11, bol založený na porušení zásad proporcionality a subsidiarity.

15 Po tom, čo zamietol prvý z týchto žalobných dôvodov, Všeobecný súd vyhovel štvrtému až šiestemu žalobnému dôvodu, ako aj čiastočne tretiemu žalobnému dôvodu a na tomto základe zrušil sporné akty v rozsahu, v akom sa týkali LTTE.

Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

16 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok,

– s konečnou platnosťou rozhodol o veciach, ktoré sú predmetom tohto odvolania, zamietol žalobu, ktorú podala LTTE, a

– zaviazal LTTE na náhradu trov konania, ktoré vynaložila Rada v konaní na prvom stupni a v rámci tohto odvolania.

17 LTTE navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie, ktoré podala Rada,

– potvrdil napadnutý rozsudok Všeobecného súdu a

– zaviazal Radu na náhradu trov súvisiacich s týmto odvolacím konaním a potvrdil napadnutý rozsudok v časti zaväzujúcej Radu na náhradu trov konania pred Všeobecným súdom.

18 Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Spojené kráľovstvo, ako aj Európska komisia podporujú návrhy Rady.

O odvolaní

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

19 Svojím prvým odvolacím dôvodom Rada podporovaná vládou Spojeného kráľovstva vytýka Všeobecnému súdu, že v bodoch 141 a 146 až 148 napadnutého rozsudku rozhodol, že Rada mala v odôvodnení sporných aktov preukázať, že overila existenciu ochrany práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu, porovnateľnú s ochranou zaručenou na úrovni Európskej únie, v indickom právnom poriadku. Hoci Rada pripúšťa, že overenie existencie takejto ochrany je jej uložené, ak vychádza, ako v prejednávanom prípade, z rozhodnutia pochádzajúceho od orgánu tretieho štátu, Rada tiež uplatňuje, že spoločná pozícia 2001/931 jej neukladá uviesť odôvodnenie týkajúce sa tohto overenia.

20 Podľa Rady za predpokladu, že by bola povinná preukázať, že súčasťou konaní uplatňovaných v treťom štáte sú záruky týkajúce sa práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu, rovnocenné zárukám stanovených právom Únie, nebolo by možné vytýkať jej, že toto preukázanie vykonala vo svojom vyjadrení k žalobe, a nie v odôvodnení sporných aktov. Keďže tretí štát by mohol komentár v tomto odôvodnení týkajúci sa dodržiavania alebo nedodržiavania práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu považovať za zasahovanie do jeho vnútorných záležitostí, odôvodnenie požadované Všeobecným súdom by mohlo Rade brániť opierať sa o rozhodnutia tretích štátov. Situácia by bola odlišná, ak by Rade bolo povolené formulovať svoje pripomienky k právnemu systému dotknutých tretích štátov vo svojich písomných pripomienkach predložených pred súdmi Únie, kde sa na tieto vzťahuje určitá dôvernosť.

21 LTTE voči tejto argumentácii namieta.

Posúdenie Súdnym dvorom

22 S cieľom rozhodnúť o tomto odvolacom dôvode je potrebné na úvod konštatovať, že v bodoch 125 až 136 napadnutého rozsudku Všeobecný súd správne vykladal pojem „príslušný orgán“ v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 v tom zmysle, že sa v zásade neobmedzuje na orgány členských štátov, ale že v zásade môže zahŕňať tiež orgány tretích štátov.

23 Tento výklad, ktorý navyše účastníci konania nekritizujú v rámci tohto odvolania, je v skutočnosti odôvodnený na jednej strane vzhľadom na článok 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, ktorá neobmedzuje pojem „príslušné orgány“ na orgány členských štátov a, na druhej strane vzhľadom na cieľ tejto spoločnej pozície, ktorá bola prijatá na vykonanie rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN 1373 (2001), ktorá smeruje k posilneniu boja proti terorizmu na celosvetovej úrovni, systematickou a úzkou spoluprácou všetkých štátov.

24 Všeobecný súd tiež v podstate v bode 139 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že Rade predtým, ako sa oprie o rozhodnutie orgánu tretieho štátu, prislúcha overiť, či toto rozhodnutie bolo prijaté pri rešpektovaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu.

25 Súdny dvor opakovane rozhodol, že Rada je povinná pri prijatí reštriktívnych opatrení dodržiavať základné práva, ktoré sú súčasťou právneho poriadku Únie, medzi ktorými figuruje najmä dodržiavanie práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 97 a 98, ako aj z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, body 65 a 66).

26 V tejto súvislosti potreba prikročiť k overeniu opísanému v bode 24 tohto rozsudku, ktorú Rada výslovne pripúšťa v rámci tohto odvolania, vyplýva najmä z cieľa požiadavky stanovenej v článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, podľa ktorej pôvodný zápis osoby alebo subjektu na sporný zoznam musí byť založený na rozhodnutí prijatom príslušným orgánom. Táto požiadavka v skutočnosti smeruje k ochrane dotknutých osôb alebo subjektov, zabezpečujúc, že ich pôvodný zápis na tento zoznam bude mať dostatočne pevný skutkový základ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 68). Tento cieľ možno dosiahnuť len vtedy, ak rozhodnutia tretích štátov, z ktorých vychádza Rada pri pôvodnom zápise osôb alebo subjektov na uvedený zoznam, sú prijaté pri rešpektovaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu.

27 Tento záver navyše podporuje bod 4 dokumentu, nazvaného „Working methods of the Working Party on implementation of Common Position 2001/931 on the application of specific measures to combat terrorism“ (Pracovné metódy pracovnej skupiny zaoberajúcej sa implementáciou spoločnej pozície 2001/931 o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom), ktorý tvorí prílohu II dokumentu 10826/1/07 REV 1 Rady z 28. júna 2007, z ktorého vyplýva, že ak sa Rada opiera o návrh tretieho štátu na účely zápisu osoby alebo subjektu na sporný zoznam, skúma, či tento návrh rešpektuje ľudské práva, najmä právo na účinný opravný prostriedok a právo na prístup k nezávislému súdu.

28 Keďže Rada spochybňuje potrebu odôvodnenia v samotnom odôvodnení sporných aktov, potvrdzujúc, že overila, či rozhodnutie indických orgánov bolo prijaté s dodržaním právami na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu, treba pripomenúť, že na posúdenie otázky, či je odôvodnenie dostatočné, Všeobecným súdom sa vzťahuje preskúmanie Súdnym dvorom v rámci odvolania (pozri rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 140 a citovaná judikatúra).

29 Povinnosť odôvodnenia aktu spôsobujúceho ujmu vyplýva zo zásady dodržiavania práva na obhajobu a cieľom je jednak poskytnúť dotknutej osobe dostatočné informácie na to, aby zistila, či je akt dôvodný, prípadne či má vadu, ktorá by umožnila napadnúť jeho platnosť na súde Únie, a jednak

umožniť tomuto súdu vykonať preskúmanie zákonnosti tohto aktu (rozsudky z 18. februára 2016, Rada/Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, bod 74, a z 21. apríla 2016, Rada/Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, bod 70).

30 Odôvodnenie takého aktu musí v každom prípade opísať skutkové okolnosti a právne úvahy, ktoré majú zásadný význam v rámci štruktúry tohto aktu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. januára 2007, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, C-404/04 P, neuverejnený, EU:C:2007:6, bod 30; z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 96, ako aj z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 169).

31 Vzhľadom na cieľ požiadavky, podľa ktorej pôvodný zápis osoby alebo subjektu na sporný zoznam musí byť založený na rozhodnutí prijatom príslušným orgánom, uvedený v bode 26 tohto rozsudku, treba konštatovať, že ak Rada zakladá tento zápis na rozhodnutí tretieho štátu, záruka, že toto rozhodnutie bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu, má v štruktúre uvedeného zápisu a následných rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov kľúčový význam. Rada je preto povinná uviesť v odôvodnení týchto rozhodnutí skutočnosti umožňujúce domnievať sa, že overila dodržanie týchto práv.

32 Tento záver nie je spochybnený argumentáciou Rady uvedenou v bode 20 tohto rozsudku.

33 Povinnosť odôvodnenia má totiž za cieľ umožniť dotknutej osobe rozhodnúť sa pri plnej znalosti veci, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. júna 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, bod 53, a z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 100). Na tento účel stačí, aby Rada v odôvodnení rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov stručne uviedla dôvody, pre ktoré sa domnieva, že rozhodnutie tretieho štátu, o ktoré sa zamýšľa oprieť, bolo prijaté pri rešpektovaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu.

34 Keďže Rada môže vychádzať iba z rozhodnutia tretieho štátu, ktoré dodržiava právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu, odôvodnenie, ako je odôvodnenie opísané v predchádzajúcom bode, nemôže predstavovať zasahovanie do vnútorných vecí dotknutého tretieho štátu.

35 Okrem toho vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 33 tohto rozsudku tvrdenie Rady, podľa ktorého jej musí byť povolené formulovať svoje pripomienky týkajúce sa právneho systému dotknutého tretieho štátu nie v rámci odôvodnení rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov, ale v rámci jej vyjadrení predkladaných pred súdmi Únie, tiež nemôže uspieť.

36 V prejednávanej veci, ako to uviedol Všeobecný súd v bodoch 141 a 145 napadnutého rozsudku, odôvodnenia týkajúce sa vykonávacích nariadení č. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 a 125/2014 sa obmedzujú na konštatovanie, že indická vláda zakázala LTTE v roku 1992 na základe Unlawful Activities Act 1967 (zákon o nelegálnych činnostiach z roku 1967) a následne ju zaradila na zoznam teroristických organizácií uvedený v prílohe Unlawful Activities Prevention (Amendment) Act 2004 [zákon (v znení zmien a doplnení) o prevencii nelegálnych činností z roku 2004]. Odôvodnenie vykonávacieho nariadenia č. 790/2014 sa obmedzuje na doplnenie tohto konštatovania, keď uvádza, že § 36 a § 37 zákona o nelegálnych činnostiach z roku 1967 obsahujú ustanovenia týkajúce sa sťažností a preskúmania indického zoznamu osôb a subjektov, ktoré sú predmetom reštriktívnych opatrení, že rozhodnutie o zákaze LTTE ako nelegálneho združenia pravidelne kontroluje indický minister vnútra, že posledná kontrola sa uskutočnila 14. mája 2012 a že v dôsledku preskúmania uskutočneného súdom zriadeným na základe zákona o nelegálnych činnostiach z roku 1967 bolo označenie LTTE ako subjektu zapojeného do teroristických činov potvrdené indickým ministrom vnútra 11. decembra 2012.

37 Vykonávacie nariadenia č. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 a 125/2014, ani vykonávacie nariadenie č. 790/2014 neuvádzajú žiadnu skutočnosť, ktorá by umožňovala domnievať sa, že Rada overila, či rozhodnutia indických orgánov boli prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu. Odôvodnenie týchto nariadení teda neumožňuje zistiť, či Rada splnila povinnosť overenia, ktorá jej je v tejto súvislosti uložená.

38 V dôsledku toho Všeobecný súd správne najmä v bodoch 142, 146, 147 a 149 napadnutého rozsudku konštatoval, že sporné akty boli nedostatočne odôvodnené.

39 V dôsledku toho treba prvý odvolací dôvod zamietnuť.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

40 Svojím druhým odvolacím dôvodom, ktorý smeruje proti bodom 173, 175, 186 až 189, 198, 202 až 204, 212, 213 a 225 napadnutého rozsudku Rada na jednej strane uvádza, že tento rozsudok vychádza z nesprávneho predpokladu, podľa ktorého Rada musí pravidelne poskytovať nové dôvody pre zachovanie skupiny LTTE na spornom zozname. Pri absencii zrušenia alebo odvolania vnútroštátnych rozhodnutí, ktoré odôvodňovali pôvodný zápis skupiny LTTE na tento zoznam, a pri neexistencii iných skutočností nasvedčujúcich v prospech odstránenia skupiny LTTE z uvedeného zoznamu bola Rada oprávnená zachovať LTTE na spornom zozname len na základe vnútroštátnych rozhodnutí, ktoré odôvodňovali jej pôvodný zápis na ten istý zoznam.

41 Na druhej strane Rada uvádza, že Všeobecný súd nesprávne odmietol použitie informácií pochádzajúcich z verejných zdrojov na účely periodických preskúmaní. Rada zastáva názor, že musí mať možnosť opierať sa na tento účel o iné skutočnosti, než sú vnútroštátne rozhodnutia, keďže často neexistuje žiadne vnútroštátne rozhodnutie vydané následne po prvotnom zápise osoby alebo subjektu na sporný zoznam. Odôvodnenie Všeobecného súdu odporuje cieľu boja proti terorizmu, ktorý sleduje spoločná pozícia 2001/931.

42 Komisia a členské štáty, ktoré sú účastníkmi konania pred Súdnym dvorom, sa pripájajú k podpore argumentácie Rady, pričom zdôrazňujú najmä rozdiel, ktorý spoločná pozícia 2001/931 stanovuje medzi na jednej strane pôvodným zápisom subjektu na sporný zoznam, uvedeným v článku 1 ods. 4 tejto spoločnej pozície, a na druhej strane následným preskúmaním uvedeným v jej článku 1 ods. 6.

43 Naopak, podľa LTTE Všeobecný súd správne konštatoval, že ak sa Rada rozhodla uviesť nové dôvody pre jej ponechanie na spornom zozname, tieto dôvody musia byť získané z vnútroštátnych rozhodnutí v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 a nie z tlače alebo internetu. Tvrdenie Rady, podľa ktorého môže použiť verejne dostupné informácie na odôvodnenie ponechania na spornom zozname, by odporovalo dvojúrovňovému systému zavedenému spoločnou pozíciou 2001/931 a rozsudku z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa (C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711).

Posúdenie Súdnym dvorom

44 Druhý odvolací dôvod sa týka podmienok, za ktorých Rada môže v rámci preskúmania zápisu osoby alebo subjektu na sporný zoznam, ktoré jej ukladá článok 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, ponechať túto osobu alebo tento subjekt na uvedenom zozname. S cieľom určiť tieto podmienky treba vyložiť článok 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 s prihliadnutím najmä na jeho spojenie s jej článkom 1 ods. 4, ktorý upravuje podmienky pôvodného zápisu dotknutej osoby alebo subjektu na uvedený zoznam.

45 Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ ide o pôvodné rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, znenie článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 odkazuje na rozhodnutie, ktoré prijal vnútroštátny orgán, pričom sa vyžaduje existencia presných informácií alebo skutočností obsiahnutých v spise, z ktorých vyplýva, že takéto rozhodnutie bolo prijaté. Táto požiadavka má za cieľ zabezpečiť, aby pri neexistencii prostriedkov Únie, ktoré by jej umožňovali, aby sama viedla vyšetrovania, pokiaľ ide o zapojenie určitej osoby alebo subjektu do teroristických činov, rozhodnutie Rady týkajúce sa pôvodného zápisu osoby alebo subjektu na sporný zoznam bolo prijaté na dostatočnom skutkovom základe, ktorý by jej umožnil dospieť k záveru, že existuje nebezpečenstvo, že v prípade neprijatia potlačujúcich opatrení sa bude dotknutá osoba naďalej zapájať do teroristických činností (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, body 69, 79 a 81).

46 Naopak, pokiaľ ide o následné rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pri skúmaní ponechania osoby alebo subjektu na spornom zozname je základnou otázkou to, či sa od zápisu tejto osoby alebo subjektu na tento zoznam alebo od predchádzajúceho preskúmania skutkový stav zmenil takým spôsobom, že už neumožňuje vyvodiť rovnaký záver o zapojení dotknutej osoby alebo subjektu do teroristických činností (rozsudok z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 82).

47 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bodoch 173 a 202 napadnutého rozsudku konštatoval, že zoznam teroristických činov, ktoré spáchala skupina LTTE od roku 2005, uvedený v odôvodnení týkajúcom sa sporných aktov, hral rozhodujúcu úlohu v tom, že Rada zachovala zmrazenie finančných prostriedkov LTTE. V bodoch 187 a 204 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že odkaz na akýkoľvek nový teroristický čin, ktorý Rada doplnila do svojho odôvodnenia pri príležitosti preskúmania podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 musí byť predmetom skúmania a vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom. S konštatovaním, ktoré bolo uvedené najmä v bodoch 186 a 207 napadnutého rozsudku, že Rada založila svoje tvrdenia týkajúce sa teroristických činov, ktoré spáchala skupina LTTE od roku 2005 nie na takýchto rozhodnutiach, ale na informáciách, ktoré Rada získala z tlače a internetu, Všeobecný súd zrušil sporné akty.

– O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu

48 Prvou časťou svojho druhého odvolacieho dôvodu Rada uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že Rada mala pravidelne poskytovať nové dôvody pre ponechanie LTTE na spornom zozname a pri absencii skutočností nasvedčujúcich v prospech odstránenia tohto subjektu z tohto zoznamu nemohla ponechať tento subjekt na uvedenom zozname iba na základe vnútroštátnych rozhodnutí odôvodňujúcich jeho pôvodný zápis na zoznam.

49 Z preskúmania prvého odvolacieho dôvodu vyplýva, že Všeobecný súd správne konštatoval, že sporné akty boli nedostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o záruku, že rozhodnutia indických orgánov boli prijaté pri rešpektovaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu. Prvá časť druhého odvolacieho dôvodu je preto irelevantná, pokiaľ ide o rozhodnutie indických orgánov.

50 V rozsahu, v akom sa prvá časť druhého odvolacieho dôvodu týka rozhodnutí Spojeného kráľovstva, treba konštatovať, že ako vyplýva najmä z bodu 196 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd prinajmenšom implicitne zastával názor, že tieto rozhodnutia predstavujú samy osebe dostatočný základ pre ponechanie LTTE na spornom zozname.

51 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z judikatúry citovanej v bode 46 tohto rozsudku vyplýva, že v rámci preskúmania podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 Rada môže ponechať dotknutú osobu alebo subjekt na spornom zozname, ak prijme záver o tom, že nebezpečenstvo ich zapojenia do teroristických činností, ktoré odôvodňovalo ich pôvodný zápis na tento zoznam, pretrváva. Ponechanie osoby alebo subjektu na spornom zozname tak v podstate predstavuje predĺženie pôvodného zápisu.

52 V rámci overenia pretrvávania nebezpečenstva zapojenia dotknutej osoby alebo subjektu do teroristických činností neskorší osud vnútroštátneho rozhodnutia, ktoré bolo podkladom pre pôvodný zápis tejto osoby alebo tohto subjektu na sporný zoznam, treba riadne zohľadniť najmä zrušenie alebo odvolanie tohto vnútroštátneho rozhodnutia z dôvodu nových skutočností alebo zmeny posúdenia príslušného vnútroštátneho orgánu.

53 Keďže je to tak, v prejednávanej veci vzniká otázka, či ponechanie vnútroštátneho rozhodnutia, ktoré slúžilo ako podklad pre pôvodný zápis na sporný zoznam, v účinnosti môže samo osebe stačiť na ponechanie dotknutej osoby alebo subjektu na tomto zozname.

54 V tejto súvislosti, ak vo svetle času, ktorý uplynul, a v závislosti od vývoja okolností daného prípadu samotná skutočnosť, že vnútroštátne rozhodnutie, ktoré slúžilo ako podklad pre pôvodný zápis na sporný zoznam, zostáva v účinnosti, už viac nemôže umožňovať prijať záver o pretrvávaní nebezpečenstva zapojenia dotknutej osoby alebo subjektu do teroristických činností, Rada je povinná podložiť zotrvanie tejto osoby alebo subjektu na uvedenom zozname aktualizovaným posúdením situácie, zohľadňujúc najnovšie skutkové okolnosti, ktoré preukazujú, že toto nebezpečenstvo pretrváva (pozri analogicky rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 156).

55 V prejednávanej veci uplynula značná doba medzi prijatím rozhodnutí Spojeného kráľovstva z roku 2001, ktoré slúžili ako podklad pre pôvodný zápis LTTE na sporný zoznam, ku ktorému došlo v roku 2006, a prijatím sporných aktov v priebehu rokov 2011 až 2014. Okrem toho, ako to uviedla Rada v odôvodneniach sporných aktov, LTTE utrpela vojenskú porážku oznámenú vládou Srí Lanky v máji 2009, ktorá túto organizáciu značne oslabila. Rada teda bola povinná založiť zotrvanie LTTE na tomto zozname na najnovších skutočnostiach preukazujúcich, že nebezpečenstvo zapojenia LTTE do teroristických činností pretrvávalo. Preto v rozpore s tým, čo uvádza Rada, Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď prinajmenšom implicitne konštatoval, že rozhodnutia Spojeného kráľovstva nepredstavujú samy osebe dostatočný základ pre odôvodnenie sporných aktov.

56 Prvú časť druhého odvolacieho dôvodu preto treba zamietnuť.

– O druhej časti druhého odvolacieho dôvodu

57 Pokiaľ ide o druhú časť druhého odvolacieho dôvodu, Rada uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 187 až 189, 202 až 204 a 225 napadnutého rozsudku konštatoval, že Rada mala pri ponechaní osoby alebo subjektu na spornom zozname vychádzať výlučne zo skutočností uvedených vo vnútroštátnych rozhodnutiach príslušných orgánov a že Rada porušila článok 1 spoločnej pozície 2001/931, ako aj svoju povinnosť odôvodnenia, keď v danom prípade vychádzala z informácií získaných z tlače a internetu.

58 Pokiaľ ide po prvé o článok 1 spoločnej pozície 2001/931, treba na úvod poznamenať, že tento článok zavádza rozlišovanie medzi na jednej strane pôvodným zápisom osoby alebo subjektu na sporný zoznam, ktorého sa týka jeho odsek 4, a na druhej strane zachovanie osoby alebo subjektu, ktoré už sú zapísané na tomto zozname, na uvedenom zozname, ktorého sa týka jeho odsek 6.

59 V súlade s článkom 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 pôvodný zápis osoby alebo subjektu na sporný zoznam predpokladá existenciu vnútroštátneho rozhodnutia pochádzajúceho od príslušného orgánu alebo rozhodnutia Bezpečnostnej rady OSN, ktorým sa nariaďujú sankcie.

60 Naopak, takáto podmienka nie je stanovená v článku 1 ods. 6 tejto spoločnej pozície, podľa znenia ktorého „mená osôb a subjektov na zozname v prílohe sa budú v pravidelných intervaloch a najmenej raz za šesť mesiacov revidovať, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre ich zachovanie na tomto zozname“.

61 Tento rozdiel sa vysvetľuje skutočnosťou, že ako bolo poznamenané v bode 51 tohto rozsudku, zachovanie osoby alebo subjektu na spornom zozname predstavuje v podstate predĺženie pôvodného zápisu, a teda predpokladá pretrvávanie nebezpečenstva zapojenia dotknutej osoby alebo subjektu do teroristických činností, ako ho pôvodne konštatovala Rada na základe vnútroštátneho rozhodnutia, ktoré slúžilo ako podklad pre tento pôvodný zápis.

62 Hoci teda článok 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 vyžaduje, aby Rada vykonala najmenej raz za šesť mesiacov „revíziu“, aby sa zabezpečilo, že „zachovanie“ osoby alebo subjektu, ktoré už boli zapísané na tento zoznam na základe vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom, na uvedenom zozname zostáva odôvodnené, nevyžaduje, aby akákoľvek nová skutočnosť, ktorú uvádza Rada na odôvodnenie zachovania dotknutej osoby alebo subjektu na spornom zozname, bola predmetom vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom po rozhodnutí, ktoré slúžilo ako podklad pre pôvodný zápis. Stanovením takej požiadavky Všeobecný súd podmienku týkajúcu sa existencie takého rozhodnutia stanovenú v článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 výlučne na účel pôvodného zápisu osoby alebo subjektu na uvedený zoznam, prebral na preskúmanie, ktoré prislúcha Rade podľa článku 1 ods. 6 tejto spoločnej pozície. Postupujúc takto, Všeobecný súd nerešpektoval rozlišovanie, ktoré existuje medzi rozhodnutím o pôvodnom zápise osoby alebo subjektu na sporný zoznam a následným rozhodnutím spočívajúcim v zachovaní dotknutej osoby alebo subjektu na tomto zozname.

63 V nadväznosti na to treba konštatovať, že výklad článku 1 spoločnej pozície 2001/931 uvedený Všeobecným súdom vychádza prinajmenšom implicitne z úvahy, podľa ktorej buď príslušné vnútroštátne orgány prijímajú pravidelne rozhodnutia, ktoré môžu slúžiť ako podklad pre preskúmanie prislúchajúce Rade podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, alebo Rada disponuje možnosťou žiadať v prípade potreby od týchto orgánov, aby prijali také rozhodnutia.

64 Táto úvaha však nemá žiadne odôvodnenie v práve Únie.

65 V tejto súvislosti treba na jednej strane spresniť, že skutočnosť, ktorú Všeobecný súd poznamenal v bodoch 210 a 211 napadnutého rozsudku, že členské štáty informujú Radu o rozhodnutiach prijatých ich príslušnými orgánmi a poskytujú jej tieto rozhodnutia, neznamená, že tieto orgány sú povinné pravidelne, alebo aspoň v prípade potreby, prijímať rozhodnutia, ktoré môžu slúžiť ako podklad pre toto preskúmanie.

66 Na druhej strane v rozpore s tým, čo Všeobecný súd konštatoval v bode 213 napadnutého rozsudku, pri absencii akéhokoľvek špecifického podkladu v rámci systému reštriktívnych opatrení zavedených spoločnou pozíciou 2001/931, zásada lojálnej spolupráce zakotvená v článku 4 ods. 3 ZEÚ nepovoľuje Rade zaviazať príslušné orgány členských štátov, aby v prípade potreby prijali vnútroštátne rozhodnutia, ktoré môžu slúžiť ako podklad pre preskúmanie prislúchajúce Rade na základe článku 1 ods. 6 tejto spoločnej pozície.

67 Naopak, treba poznamenať, že tento systém nestanovuje mechanizmus, ktorý by Rade umožňoval disponovať v prípade potreby vnútroštátnymi rozhodnutiami prijatými po pôvodnom zápise dotknutej osoby alebo subjektu na sporný zoznam na vykonanie preskúmania, ktoré jej ukladá článok 1 ods. 6 uvedenej spoločnej pozície a v rámci ktorého je povinná overiť pretrvávanie nebezpečenstva zapojenia tejto osoby alebo tohto subjektu do teroristických činností. Pri absencii takého mechanizmu nemožno prijať záver, že tento systém si vyžaduje, aby Rada vykonala toto preskúmanie výlučne na základe takýchto vnútroštátnych rozhodnutí, pretože by došlo k nedôvodnému obmedzeniu prostriedkov, ktorými na tento účel disponuje Rada.

68 Nakoniec treba uviesť, že v rozpore s tým, čo konštatoval Všeobecný súd, konkrétne v bodoch 187 a 210 napadnutého rozsudku, jeho výklad článku 1 spoločnej pozície 2001/931 nemožno odôvodniť ani potrebou chrániť dotknuté osoby alebo subjekty.

69 V tejto súvislosti treba poznamenať, že pokiaľ ide o pôvodný zápis na sporný zoznam, dotknutá osoba alebo subjekt je chránená najmä možnosťou napadnúť vnútroštátne rozhodnutia, ktoré slúžili ako podklad pre tento zápis, pred vnútroštátnymi súdmi, ako aj napadnúť uvedený zápis pred súdmi Únie.

70 Pokiaľ ide o následné rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, dotknutá osoba alebo subjekt sú chránené najmä možnosťou podať žalobu proti nim pred súdom Únie. Tento súd je povinný najmä overiť na jednej strane rešpektovanie povinnosti odôvodnenia uvedenej v článku 296 ZFEÚ, a teda dostatočne presnej a konkrétnej povahy uvádzaných dôvodov, ako aj na druhej strane, či sú tieto dôvody preukázané (pozri analogicky rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 118 a 119, ako aj z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, bod 64).

71 V tomto kontexte treba spresniť, že dotknutá osoba alebo subjekt môže v rámci žaloby podanej proti jej ponechaniu na spornom zozname napádať všetky skutočnosti, o ktoré sa opiera Rada na účely preukázania pretrvávania nebezpečenstva jej zapojenia do teroristických činností, nezávisle od otázky, či sú tieto skutočnosti získané z vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom alebo z iných zdrojov. V prípade spochybnenia Rade prislúcha preukázať dôvodnosť uvádzaných skutočností a súdu Únie prislúcha overiť ich vecnú správnosť (pozri analogicky rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 121 a 124, ako aj z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, body 66 a 69).

72 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Rada porušila článok 1 spoločnej pozície 2001/931, opierajúc sa v uvedení dôvodov týkajúcich sa sporných aktov o údaje získané z iných zdrojov než vnútroštátne rozhodnutia príslušných orgánov.

73 Pokiaľ ide po druhé o porušenie povinnosti odôvodnenia konštatované Všeobecným súdom, najmä z bodu 225 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd vychádzal výlučne z absencie odkazu, pokiaľ ide o zoznam teroristických činov, ktoré spáchala skupina LTTE od roku 2005, v odôvodnení sporných aktov, na vnútroštátne rozhodnutia príslušných orgánov. Konštatovanie porušenia povinnosti odôvodnenia Všeobecným súdom tak predstavuje priamy dôsledok konštatovania existencie porušenia článku 1 spoločnej pozície 2001/931, o ktorom sa preukázalo, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

74 V dôsledku toho nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd v rámci svojho výkladu tohto článku 1, vedie k tomu, že nesprávne právne posúdenie sa vzťahuje aj na jeho konštatovanie o porušení povinnosti odôvodnenia zo strany Rady.

75 Treba však pripomenúť, že ak odôvodnenie rozhodnutia Všeobecného súdu vykazuje porušenie práva Únie, ale jeho výroková časť sa napriek tomu zdá byť dôvodná z iných právnych dôvodov, takéto porušenie nemôže viesť k zrušeniu tohto rozhodnutia a treba vykonať zmenu odôvodnenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 150, ako aj z 5. marca 2015, Komisia a i./Versalis a i., C-93/13 P a C-123/13 P, EU:C:2015:150, bod 102 a citovanú judikatúru).

76 Tak je to aj v prejednávanej veci.

77 Ako to Všeobecný súd uviedol v bode 167 napadnutého rozsudku, Rada v odôvodnení sporných aktov poukázala na vojenskú porážku LTTE oznámenú vládou Srí Lanky v máji 2009, pričom zastávala názor, že „hoci [táto] vojenská porážka… výrazne oslabila štruktúru [LTTE], pravdepodobným zámerom tejto organizácie je pokračovať v teroristických útokoch na Srí Lanke“.

78 Pokiaľ ide o údaje, na ktorých Rada založila toto posúdenie, jediný prvok uvedený Všeobecným súdom v napadnutom rozsudku je zoznam teroristických činov, ktoré LTTE spáchala od roku 2005, uvádzaný v odôvodnení sporných aktov. Ako vyplýva z bodu 168 tohto rozsudku, obdobie, na ktoré sa vzťahuje tento zoznam podľa napadnutých nariadení, trvalo až do apríla 2009 alebo júna 2010. Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru v tejto súvislosti vyplýva, že hoci odôvodnenia prvého a druhého sporného vykonávacieho nariadenia, konkrétne vykonávacích nariadení č. 83/2011 a 687/2011 (ďalej spoločne len „prvé a druhé sporné vykonávacie nariadenie“), uvádzajú tri údajné teroristické činy, ktoré spáchala LTTE medzi 27. aprílom a 12. júnom 2010 a, preto po jej vojenskej porážke, ku ktorej došlo v máji 2009, Rada v nadväznosti na to zmenila odôvodnenie sporných aktov, odstrániac odkaz na tieto tri činy v odôvodneniach tretieho až ôsmeho vykonávacích nariadení, teda vykonávacích nariadení č. 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013, 125/2014 a 790/2014 (ďalej spoločne len „tretie až ôsme vykonávacie nariadenie“). Posledný teroristický čin uvádzaný v odôvodneniach tretieho až ôsmeho vykonávacieho nariadenia sa datuje k 12. aprílu 2009, a preto predchádza tejto vojenskej porážke. Vo svojich písomných odpovediach na otázky položené Všeobecným súdom Rada vysvetlila, že táto zmena predstavovala „aktualizáciu“ odôvodnenia sporných aktov vykonanú z dôvodu získania nových informácií.

79 Pri neexistencii akéhokoľvek iného relevantného údaja odôvodnenia tretieho až ôsmeho vykonávacieho nariadenia neuvádzajú žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla byť podkladom posúdenia Rady, podľa ktorého napriek uvedenej vojenskej porážke LTTE mala pravdepodobne zámer pokračovať v teroristických útokoch na Srí Lanke. Vzhľadom na skutočnosť, že tá istá vojenská porážka predstavovala významnú zmenu okolností, ktorá mohla spochybniť pretrvávanie nebezpečenstva zapojenia LTTE do teroristických činností, Rada mala v uvedených odôvodneniach uviesť skutočnosti, ktoré by mohli odôvodňovať toto posúdenie. V dôsledku toho tretie až ôsme vykonávacie nariadenie nie sú dostatočne odôvodnené, čo vedie k ich zrušeniu.

80 Pokiaľ ide o prvé a druhé sporné vykonávacie nariadenia, treba konštatovať, že Rada ich zrušila a nahradila nasledujúcimi spornými vykonávacími nariadeniami, pričom z dôvodu získania nových informácií aktualizovala dôvody uvedené v odôvodnení. Táto aktualizácia viedla k odstráneniu uvedenia troch údajných teroristických činov, ktoré LTTE spáchala medzi 27. aprílom a 12. júnom 2010, a teda po vojenskej porážke tohto subjektu. Rada navyše neodkázala na tieto tri údajné teroristické činy v rámci tohto odvolania, napriek otázke položenej Súdnym dvorom, ktorá sa týkala dostatočnosti odôvodnenia sporných aktov, pokiaľ ide o pravdepodobný zámer LTTE pokračovať v teroristických útokoch na Srí Lanke napriek jej vojenskej porážke, ku ktorej došlo v máji 2009. V dôsledku toho je zrejmé, že odkaz na uvedené tri údajné teroristické činy nemôže v žiadnom prípade umožňovať prijať záver o riadnom odôvodnení prvého a druhého sporného vykonávacieho nariadenia.

81 Za týchto okolností treba výrok napadnutého rozsudku považovať za odôvodnený pre všetky sporné akty. Druhú časť druhého odvolacieho dôvodu treba teda zamietnuť.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

82 Svojím tretím odvolacím dôvodom Rada, ktorú podporuje Spojené kráľovstvo a Komisia, uvádza, že v bodoch 177 a 205 až 208 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nepovažoval rozhodnutie Spojeného kráľovstva z roku 2001 o zákaze LTTE za dostatočný základ pre zachovanie LTTE na spornom zozname. Podľa Rady Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že neuvedenie skutočností tvoriacich podklad tohto rozhodnutia v odôvodneniach

týkajúcich sa sporných aktov, bránil Rade opierať sa o toto rozhodnutie. V rozpore s konštatovaniami Všeobecného súdu Všeobecný súd nemusel poznať dôvody, ktoré boli podkladom uvedeného rozhodnutia, pretože tieto dôvody nepodliehajú preskúmaniu súdom Únie.

83 LTTE voči tejto argumentácii namieta.

Posúdenie Súdnym dvorom

84 Treba konštatovať, že v rozsahu, v akom sa tretí odvolací dôvod týka nesprávneho právneho posúdenia Všeobecného súdu v tom, že samotné rozhodnutie Spojeného kráľovstva z roku 2001 zakázať LTTE nepredstavovalo dostatočný základ pre odôvodnenie sporných aktov, tento odvolací dôvod a prvá časť druhého odvolacieho dôvodu sa čiastočne prekrývajú.

85 Nezávisle od dôvodnosti tvrdenia, ktoré uvádza Rada v rámci svojho tretieho odvolacieho dôvodu, podľa ktorého Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že neuvedenie skutočností odôvodňujúcich toto rozhodnutie v odôvodneniach sporných aktov bránilo Rade opierať sa o toto rozhodnutie, treba pripomenúť, že v každom prípade z preskúmania prvej časti druhého odvolacieho dôvodu vyplýva, že pre na jednej strane dĺžku časového obdobia, ktoré uplynulo medzi prijatím rozhodnutí Spojeného kráľovstva, ktoré slúžili ako podklad pre pôvodný zápis LTTE na sporný zoznam, tento zápis a prijatie sporných aktov, ako aj na druhej strane vojenskú porážku, ku ktorej došlo v máji 2009, rozhodnutie Spojeného kráľovstva z roku 2001 o zákaze LTTE nepredstavovalo dostatočný základ pre podklad sporných aktov.

86 Tretí odvolací dôvod je v dôsledku toho nedôvodný.

87 Keďže všetky odvolacie dôvody boli zamietnuté, treba odvolanie zamietnuť.

O trovách

88 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Článok 138 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 vo svojom odseku 1 stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

89 Keďže odvolanie Rady bolo zamietnuté, je opodstatnené v súlade s návrhmi LTTE zaviazať Radu znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené LTTE.

90 Článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, stanovuje, že členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.

91 V dôsledku toho Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Spojené kráľovstvo a Komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Odvolanie sa zamieta.**

2. **Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli skupine Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE).**

3. Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

Podpisy